

maken, maar dan ook om op staatkundig gebied een stelsel voor te staan, dat aller groepen zelfstandigheid tot haar volle recht deed komen. Dit nu kon intusschen in Engeland zelf niet tot de gewenschte conclusie leiden. De Episcopale Kerk behield hiervoor te sterk overwicht en de Monarchie hief, na de periode van Cromwell, met nieuwe kracht het hoofd omhoog. Er kan dus geen sprake van zijn, dat ook in Englands staatsleven het Calvinisme zijn grondgedachte doorvoerde. Wel was ook de Episcopaalsche Kerk in confessioneelen zin Calvinistisch, maar die Confessie werd als ingewikkeld in een daarmee niet overeenstemmenden eeredienst, die thans zelfs tot het Puseyisme en de High Church geleid heeft. En wel gistten onder de Non-Conformisten democratische sympathieën, maar na het optreden van Willem van Oranje schaarden dezen zich bijna altoos onder de Whigs. Toonaangevend konden zij op politiek terrein niet worden. En dit te minder, omdat in Engeland de plaatselijke en gewestelijke besturen niet tot ontwikkeling waren gekomen. De locale en provinciale besturen werden geheel ten onder gehouden door de overwegende en allesbeheerschende macht die geconcentreerd werd in het Parlement. Velen onder de Non-conformisten voegden zich hierin, en verloren hierdoor allengs de geestdrift voor hun oorspronkelijke denkbeelden, en de meer besliste Puritans voelden zich in Engeland niet langer thuis, en gingen, deels over Nederland, naar Amerika, om daar de vrije Koloniën te stichten waaruit, eer de 18e eeuw ten einde liep, de machtige republiek der Vereenigde Staten zou geboren worden. Dáár nu richtten ze hun samenleving in niet naar Engelsch, doch naar Oud-Nederlandsch model. De Nederlanden kenden sinds de 13e eeuw de hooge beteekenis van het vrije, autonome stedelijke leven. Parlementsmacht had zich bij ons hierover nimmer ontwikkeld. Deze vormen van staatkundige saambinding pastten geheel bij de grondgedachte van het Presbyterianisme en van het Puritanisme in 't gemeen. De dusgenaamde Pilgrim fathers vonden dan ook aanvankelijk hun toevlucht in ónze steden, en het is van Holland uit, dat ze in 1620 naar de Nieuwe wereld overstaken. Douglas Campbell, in zijn *Puritans in Engeland, Holland and America*, Londen 1892, two volumes, heeft tot in bijzonderheden het afdoend betoog geleverd, dat de Pilgrim fathers en andere Dissenters, die in Amerika zich later gevestigd hebben, uit onze landen de denkbeelden medenamen, die ze in hun Amerikaansche Staats-